

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **Z. Z.**
bytem S. 1092, X V. M.
zastoupený advokátem JUDr. Janem Stančíkem
sídlem ul. Hemy 855, 757 06 Valašské Meziříčí

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2018, č. j. KUZZL-66617/2017-3, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 19. 1. 2018 žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Valašské Meziříčí (dále jen „městský úřad“) ze dne 13. 9. 2017, č. j. MěÚVM 89385/2017. Tímto rozhodnutím městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku.
2. **Přestupku** se měl žalobce dopustit tím, že dne 3. 9. 2016 v čase okolo 10.45 h na ulicích Vsetínská, Sokolská a Králova v obci Valašské Meziříčí řídil motocykl značky KTM 500 EXC, na němž nebyla umístěna tabulka registrační značky. Tímto jednáním žalobce porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve spojení s § 38 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých

souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. a § 32 odst. 1 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel, ve znění účinném do 30. 6. 2017. Městský úřad uložil žalobci pokutu 7 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců.

3. **Žalobce v žalobě** namítal absenci subjektivní a materiální stránky přestupku a příkře nesprávné hodnocení důkazů žalovaným.
4. Vytýkané jednání žalobce nelze považovat za přestupek, protože zde nebyla příčinná souvislost mezi vytýkaným jednáním a škodlivým následkem. Proto žalobce nenaplnil skutkovou podstatu přestupku po subjektivní stránce. K absenci registrační značky na motocyklu řízeného žalobcem došlo v důsledku nezaviněné ztráty poté, co byla tato registrační značka nedůsledně připevněna v prodejně M. s. r. o. na motocykl. Tento žalobcem nezaviněný stav přitom prokazatelně trval jen krátkodobě.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela rezignoval na jakékoliv bližší hodnocení důvodu absence registrační značky na motocyklu v době trvání takové absence. Žalovaný uvedl, že si žalobce nechal namontovat záměrně upevnění registrační značky, u které chybí osvětlení, což je vážnou závadou typu B, pro kterou by byla žalobci omezena technická způsobilost vozidla na 30 dnů podle Věstníku dopravy č. 8 – 9/2012. Dále žalovaný uvedl, že alternativní připevnění tabulky registrační značky na tzv. „pacičkách“ bez nezbytného osvětlení zcela znemožňuje takový motocykl na pozemních komunikacích užívat. Taková argumentace je rozporná a nepřipadná, protože ve skutečnosti nebyl žalobce podroben kontrole technického stavu vozidla policistou. Žalovaný se měl vypořádat s každou relevantní námitkou žalobce, což neučinil a napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.
6. Na rozdíl od žalovaného žalobce nepovažoval výpověď pprap. M. za konzistentní a bez jakýchkoliv zásadních nesrovnalostí nebo rozporů. Tyto rozpory žalovaný v napadeném rozhodnutí překlenul spekulativní a zavádějící argumentací. Podle výpovědi policisty žalobce při kontrole sdělil, že se mu nelíbila velikost registrační značky, a proto si nechal vyrobit vlastní na zakázku. Avšak v úředním záznamu policista uvedl, že žalobce sdělil, že má registrační značku doma. Úvaha žalovaného, že tyto dvě výpovědi se nevylučují, je nepodložená. Podle žalobce je zřejmé, že když si nechal vyhotovit na zakázku vlastní registrační značku, vydaná registrační značka nemohla být doma, ale musela být u zpracovatele zakázky, který podle registračních písmen a číslic na ní vyznačených měl vyrobit pro žalobce jeho vlastní značku.
7. Dále je zavádějící úvaha žalovaného, že se žalobce odmítl vyjádřit k přestupku do ručně psaného oznámení. To neznamená, že žalobce policistovi při kontrole nic nesdělil, ale pouze to, že se odmítl písemně vyjádřit do oznámení přestupku.
8. Konečně je svědecká výpověď policisty nevěrohodná i proto, že policista v oznámení přestupku uvedl, že při řešení přestupku byl přítomen svědek, ale při výpovědi u městského úřadu uvedl na otázku, zda se nacházel na místě silniční kontroly nějaký svědek, že se jednalo o rodinného příslušníka žalobce. Žalobce poukázal na to, že jeho výpověď byla v souladu s výpovědí jeho manželky, ale také v souladu s důkazy, které žalobce předložil městskému úřadu. Žalovaný však nehodlal přesto uvěřit manželce žalobce, neboť se údajně neshodla se žalobcem v tom, kde v době hledání tabulky registrační značky měly být jejich malé děti. Přitom sám žalovaný v napadeném rozhodnutí uznal, že v době výslechu manželky žalobce uplynulo již více než šest měsíců od spáchání přestupku, takže její paměťová stopa již mohla být částečně vymizelá. Přesto žalovaný účelově trval na tom, že tehdy to měl být pro manželku žalobce tak ojedinělý zážitek ve značně vypjaté situaci, že si měla přesně pamatovat, v jakém místě registrační značku našla, kterým směrem ji šla hledat a dále se měla shodnout se žalobcem v tom, kde v době hledání tabulky registrační značky měly být jejich malé děti. Žalovaný se přitom nijak nevypořádal s odvolací námitkou, že svědkyně celodenně pečuje o tři malé děti, takže její vnímání toho, co je a co není běžné, bylo ovlivněno úplně jinými životními situacemi, než jaké měl na mysli

v projednávané věci městský úřad. Nehledě k tomu, že sama nebyla vyšetřovanou osobou pro podezření z vytykaného přestupku, což byl pro ni o důvod víc proto, že vůbec nemusela považovat celou situaci za značně vypjatou.

9. Předložené doklady žalobce jednoznačně nejenže potvrzují jeho výpověď, ale také vyvracejí spekulativní argumentaci žalovaného. Jednalo se o doklad o nákupu oleje od M. s. r. o., ze dne 3. 9. 2016, jakož i potvrzení této společnosti o tom, že dne 3. 9. 2016 mimo jiné umístili žalobci zadní tabulku registrační tabulky jako plovoucí na jeho motocykl. Žalobce namítl, že tato společnost nemůže být se žalobcem svázána ekonomickými vztahy (servisování a koupě motocyklu), jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, protože ojedinělý nákup oleje v hodnotě 585 Kč nebyl způsobilý vytvořit žádnou ekonomickou závislost mezi žalobcem a touto společností, a jednorázové umístění zadní registrační tabulky jako plovoucí na motocykl žalobce, které trvalo několik sekund a nebylo účtováno, tuto závislost rovněž nevytvořilo; motocykl žalobce byl úplně nový, zakoupený asi jeden měsíc přede dnem spáchání vytykaného přestupku, takže žádné servisování, natož u výše uvedené společnosti, nebylo zapotřebí; předmětný motocykl byl žalobcem zakoupen od úplně jiné společnosti.
10. K argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí, že nebylo možné uvěřit písemnému potvrzení M. s. r. o., žalobce uvedl, že jde o zcela nepřiléhavou úvahu, neboť žalobce zcela konzistentně již při svém výsledku dne 8. 12. 2016 sdělil městskému úřadu, že „hoši to asi nezacvaklí“. Na dotaz městského úřadu, zda má u sebe doklad od uvedeného servisu, žalobce uvedl, že u sebe ne, ale že je schopný ho dodat.
11. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), a že i způsob vedení řízení byl zcela v mezích správního řádu, přestupkového zákona (zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku) i zákona o silničním provozu. Žalovaný uvedl, že bude reagovat na vcelku mnohomluvnou, ale jinak obsahově po věcné stránce zcela chudou žalobu toliko souhrnně, neboť podle něj veškeré žalobní námítky byly vyvráceny dostatečně v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a žalobce pouze selektivně, ať již účelově nebo pro jeho nedostatečně pozorné čtení, vytrhává některé pasáže z kontextu a dává jim zcela jiný význam.
12. K zavinění žalovaný uvedl, že se k němu dostatečně vyjádřil. Obviněný odpovídá za to, že má své vozidlo po technické stránce v pořádku. Dopustil-li obviněný montáž tabulky registrační značky na svůj motocykl v rozporu s právními předpisy, pak se nemůže dovolávat absence zavinění, pokud mu z takového držáku značka upadne. S neosvětleným držákem registrační značky skutečně obviněný nemůže vozidlo na pozemních komunikacích provozovat nebo jej sám řídit. Povinností řidiče je podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu užit vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Vozidlo tedy lze užit jen tehdy, pokud je v bezvadném stavu. S jakýmikoliv závadami právní předpisy spojují konkrétní důsledky. Při závadách lehkých (například chybějící nůžky v lékárnice) je pouze uložena pokuta, při závadách vážných (chybějící celá lékárnice) je omezena technická způsobilost vozidla na 30 dní a je nutné závady odstranit, jinak vozidlo technickou způsobilost ztratí, a při závadách nebezpečných (například sjetý vzorek na pneumatikách tak, že z nich „vyčuhuje“ kovová kostra) je pak vozidlo technicky nezpůsobilé okamžitě a nelze jej do odstranění závady přemístit v provozu jinak než například na podvalníku.
13. Ovšem verze o této montáži je značně nevěrohodná, správní orgány jí neuvěřily, protože přímo na místě silniční kontroly tuto informaci žalobce policistům nesdělil a odmítl se písemně vyjádřit, aby slovně sdělil, že tuto má doma a následně, že si chce nechat vyrobit jinou. Tím spíše je otázka zavinění zcela prokázána, a to v intenzitě úmyslu, neboť žalobce tabulku registrační značky neztratil, protože ji na motocyklu při jízdě vůbec neměl.

14. K věrohodnosti výpovědi zasahujícího policisty a žalobce, jakož i jeho manželky se oba správní orgány vyjádřily podrobně a přiklonily se k výpovědi policisty, nikoliv proto, že tento je policista, ale protože jeho výpověď byla konzistentní a bez rozporů. Uměle vytvářené rozpory, žalobcem prezentované v žalobě, na věci ničeho nemění. Naopak vyjádření žalobce svědčí spíše o jeho laxnosti, kdy ještě své přání nechat „vyrobit“ jinou značku nezrealizoval, protože ji zatím má doma.
15. K zachycení vyjádření osoby podezřelé z přestupku skutečně slouží oznámení přestupku, ovšem jde o vyjádření, které přímo píše tato osoba. Pokud se podezřelý odmítá přímo do oznámení vyjádřit, ale pronáší jiné důležité skutečnosti, pak jsou tyto obsahem úředního záznamu s popisem události. Jde tedy o záznam komunikace a chování podezřelé osoby.
16. K materiálnímu znaku přestupku se žalovaný vyjádřil v naříkaném rozhodnutí na straně 5. Takovéto vymezení jako dostatečné v obdobném případě zcela aproboval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 25/2013-23 nebo ve skutkově shodném případě i v rozsudku č. j. 7 As 61/2017-34. Pokud žalovaný vysvětlil, že se rozhodně nejednalo o žádnou chvilkovou ztrátu v důsledku chybné montáže (protože verzi žalobce považuje za nevěrohodnou), tak není důvod, aby se podrobněji zabýval tím, jestli údajně „krátkodobá ztráta značky představuje společenskou nebezpečnost či nikoliv“. Žalovaný vysvětlil a zdůvodnil, že anonymita v silničním provozu je nebezpečná.
17. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 19. 1. 2018 – s přihlédnutím ke specifickým daného řízení.
18. **Ze správního spisu** soud zjistil z oznámení přestupku, že žalobce řídil vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem nebyla umístěna tabulka státní poznávací značky (zadní). Žalobce se do oznámení odmítl vyjádřit i podepsat. K oznámení je připojena fotografie motocyklu zachyceného z přední i zadní části, bez registrační značky.
19. Podle úředního záznamu policie ČR ze dne 20. 10. 2016 na dotaz, kde se nachází registrační značka, žalobce odpověděl, že ji má doma. Zadní část motocyklu byla upravena tak, že znemožňovala řádné uchycení registrační značky. Z výroby je však tento typ vybaven držákem pro řádné uchycení registrační značky. Jednalo se tak o individuální úpravu tohoto držáku.
20. **Při ústním jednání dne 8. 12. 2016** žalobce uvedl, že původně chtěl konkrétního příslušníka nechat pochválit, ale po přečtení celého protokolu zvažuje podání stížnosti, a to z důvodu vyvolání řízení příslušníkem Policie ČR a neuvedení konkrétního svědka, který se účastnil v dané chvíli „údajného přestupku“. Svědkem byla manželka. Když žalobci příslušník Policie ČR oznámil, že mu chybí registrační značka, překvapeně reagoval tak, že motocykl je absolutně nový a že před 10 minutami vyjel ze servisu M. s. r. o., kde mu ji umístili vadně. Ukázal ještě platební doklad, který byl starý asi 10 minut. Motocykl byl týden starý, nepoškozený, načež žalobci příslušník oznámil, že má ujetých nejméně 2 000 km. Na to mu žalobce oponoval, že na tomto druhu motocyklu se nedá za týden absolvovat 2 000 km, což potvrdil tachometrem a počtem ujetých ne hodin, ale minut. Svědkem události byla manželka s osmiměsíčními dvojčaty a dvouletou dcerou a vydala se pěšky po stopách motocyklu směrem k M. s. r. o. a našla registrační značku ležet před okny Policie ČR, vzala ji a donesla k motocyklu na Sokolskou. V té chvíli policista viděl registrační značku, ale k podivu žalobce to nestačilo a začali se bavit na téma, že i on jezdí na motorce, je motorkář. „Policista by si měl uvědomit, že pokud jede na motorce a má nasazenou bezpečnostní přilbu, není v lidských silách, aby zareagoval na aktuální ztrátu registrační značky.“ Případný doklad může žalobce donést z účetnictví. Žalobce předpokládal, že na policejním motocyklu byla umístěna kamera, kde bude vidět, že manželka při příjezdu stála s dětmi u auta a nejlepší by bylo, aby byl na kameře nahraný rozhovor. K dotazu městského

úřadu, jak měl připevněnou na motocyklu tabulku s registrační značkou, žalobce uvedl, že jelikož blatník na motocyklu je asi 7 cm široký a klasická registrační značka je široká 22 cm a motocykl je určený spíše k jízdě v terénu, tak registrační značka je umístěna jako plovoucí. To znamená, že „pokud na trati někde spadnete, tak se ta registrační značka minimálně poškodí a nepoškodí se blatník motocyklu. Je to na pacičkách nahoře pod vrchem, pod tím světlem. Hoši to asi nezacvaklí“.

21. Podle daňového dokladu M. s. r. o. ze dne 3. 9. 2016 bylo zaplaceno 585 Kč za MOTUL 300V 15W50 v čase 10.28 h.
22. Podle specifikace výrobku MOTUL 300V 15W50 jde o olej pro závodní motocykly, ve specifikaci jsou podrobné informace.
23. Svědkyně M. Z., manželka žalobce, dne 9. 3. 2017 vypověděla, že na Sokolské ulici nakládala děti do auta a přijel manžel na motorce a za ním jel policista na motorce. Policista manžela zastavil, bavili se a pak manžel za ní přišel, že někde ztratil značku, jestli by se nemrkla, jestli někde nebude ležet. Tak se běžela podívat a asi za 5 až 10 minut se vrátila a přinesla ji. Svědkyně neví, o čem se bavili, až policista odjel, také s dětmi odjela. K dotazům městského úřadu, jak vypadal policista, uvedla, že si to nepamatuje, měl helmu, střední věk, nevěděla, jestli byl vyšší nebo střední postavy, ani jestli byl štíhlý, ani kde našla registrační značku, jen uvedla, že na cestě, že neví přesně. K dotazu, kam až došla, když šla pro registrační značku, svědkyně uvedla, že chodila okolo, neví přesně. K dotazu, kudy šla, svědkyně uvedla, že přesně neví, kudy šla. K dotazům, kterým směrem se vydala, když odcházela z místa kontroly a šla hledat značku, svědkyně uvedla, že si moc nepamatuje, neví. Na dotaz, kdo hlídal děti, když odešla, svědkyně uvedla, že manžel. K dotazu, zda mluvila s policistou, svědkyně uvedla, že neví. K dotazu, jak daleko stála od policisty, když probíhala kontrola, svědkyně uvedla, že na velikost auta, možná ještě dál, protože on byl před ním na té motorce. K dotazu, ze kterého směru jel manžel, když přijel na místo, svědkyně uvedla: „Z hlavní cesty?“. K dotazu, zda si vzpomíná, odkud jel, uvedla, že ne. Svědkyně si nepamatovala ani na barvu motocyklu policisty a na barvu helmy.
24. Svědek pprap. M. M. ve své výpovědi dne 9. 3. 2017 uvedl, že při výkonu dohledu nad bezpečností silničního provozu si na ulici Masarykova povšiml motocyklu, na kterém nebyla umístěna registrační značka. Ihned po tomto zjištění se za motorkou vydal. Z předloženého velkého technického průkazu bylo patrné, že motocykl je řádně zaevidován a že mu byla přidělena registrační značka. Na dotaz, proč ji žalobce neměl umístěnou na motocyklu, mu odpověděl, že se mu nelíbí, jak je velká a že si dělá svou vlastní na zakázku. Svědek mu sdělil, že toto není možné a že věc není možné řešit v blokovém řízení a dále, že na motocyklu musí umístit pouze originální registrační značku, jakékoliv imitace registračních značek nejsou povoleny. K dotazu městského úřadu, zda měl umístěnou kameru na svém motocyklu, svědek uvedl, že ano. Svědek si nepamatoval, zda byla v činnosti, ale pokud ano, záznam by měl být zálohovaný u vedoucích. K dotazu na svědka při silniční kontrole policista uvedl, že se jednalo o rodinného příslušníka žalobce, šlo o ženu, děti byly ve vozidle. K dotazu, zda byla žena na místě kontroly po celou dobu, svědek uvedl, že myslí, že po čase s dětmi odešla nebo odjela. Když přijeli na místo, tak děti seděly v autě. Na dotaz městského úřadu, jestli se našla registrační značka a jestli mu ji někdo přinesl ukázat, policista uvedl, že ne. K dotazu městského úřadu, jestli mu žalobce ukazoval nějaké doklady ze servisu, policista uvedl, že ne a že na místě bylo zjištěno, že motocykl je upravený takovým způsobem, aby na něj nebylo možné umístit zadní registrační značku podle výrobce, což je patrné z pořízené fotodokumentace. Na dotaz městského úřadu, zda tvrdil žalobci na místě, že jeho motocykl má najeto nejméně 2 000 km, policista uvedl, že na to si s časovým odstupem nedokáže vzpomenout. K dotazu městského úřadu, jestli bylo možné na motocykl umístit tabulku registrační značky jiným způsobem, například zacvaknutím, policista uvedl, že si myslí, že ne, protože součástí uchycení je i osvětlení registrační značky, které na motocyklu taktéž chybělo. K dotazu žalobce, jak došel policista na to, že i podle fotodokumentace není možné dle stávajícího vybavení, které na motocyklu bylo,

umístit registrační značku, policista uvedl, že každý výrobce motocyklu a automobilu konstrukčně řeší uchycení registrační značky podle platných norem. Na místě bylo patrné, že uchycení registrační značky bylo demontováno a na motocyklu se nenacházelo ani osvětlení registrační značky. Svědek uvedl, že pokud si pamatuje, motocykl byl upraven takovým způsobem, že se na něm nenacházelo zařízení pro zpětný výhled, neboli zrcátka, ani směrové světlomety. Registrační značka se vždy umísťuje ke středové ose vozidla. K dotazu žalobce, zda policista nemohl udělat nějakou chybu, policista odkázal na fotodokumentaci.

25. Dne 20. 3. 2017 Policie ČR sdělila na žádost městského úřadu, že záznam přestupku nebyl záznamovým zařízením umístěným na motocyklu pořízen.
26. **Městský úřad v rozhodnutí ze dne 13. 9. 2017** shledal spáchání přestupku a naplnění všech jeho znaků z oznámení o přestupku sepsaného na místě samém, z fotodokumentace, svědecké výpovědi svědka pprap. M. M. a jeho úředního záznamu. Svědecké výpovědi manželky žalobce městský úřad pro nevěrohodnost neuvěřil.
27. Pprap. M. přítomnost ženy s dětmi na místě silniční kontroly ve své svědecké výpovědi potvrdil. Skutečnost, že na předmětném motocyklu zadní tabulka s registrační značkou umístěna nebyla, je dostatečně zřejmá z pořízené fotodokumentace. Tvrzení žalobce a jeho manželky o hledání tabulky měl městský úřad za nevěrohodné. Policista na místě silniční kontroly neměl důvod přítomnou ženu kontrolovat a ztotožnit ji. V době zjištění přestupku při jízdě na motocyklu obviněného se zde manželka žalobce nenacházela a do projednávání přestupků se nezapojila.
28. K námitkám žalobce, že v době spáchání přestupku byl motocykl nový a nepoškozený a asi před 10 minutami mu tabulku registrační značky umísťovali jako plovoucí, tzv. na „pacičkách“ nahoře pod světlem a kdy ji asi správně nenacvakli, městský úřad uvedl, že těmto tvrzením žalobce neuvěřil a považoval tvrzení za účelové ve snaze žalobce vyhnout se odpovědnosti za přestupek, kterého se dopustil. Městský úřad měl za prokázané, že žalobce tabulku přidělené registrační značky na vozidlo neumísťil, neboť se mu nelíbila její velikost a navíc policistovi při silniční kontrole sdělil, že tabulku s registrační značkou má doma a že si nechává dělat na zakázku svou vlastní tabulku registrační značky. Na místě silniční kontroly bylo zjištěno, že motocykl žalobce byl upraven tak, aby na něj nebylo možné umístit zadní tabulku registrační značky podle výrobce, neboť uchycení tabulky bylo demontováno a chybělo i osvětlení registrační značky, které je součástí tohoto uchycení. Pokud jde o tvrzení žalobce, že při silniční kontrole ukazoval policistovi platební doklad starý asi 10 minut, toto tvrzení žalobce vyvrátil policista tvrzením, že mu žalobce na místě žádné doklady ze servisu neukazoval. Žalobce své tvrzení o tom, že mu v servisu tabulku s registrační značkou asi 10 minut před silniční kontrolou umístili, nedoložil.
29. Žalobcem předložený daňový doklad ze dne 3. 9. 2016 snad žádnou takovou skutečnost o provedení uvedené práce neobsahuje.
30. K tvrzení žalobce, že jeho manželka – svědkyně události se s osmiměsíčními dvojčaty a dvouletou dcerou vydala pěšky po stopách motocyklu směrem k servisu a předmětnou tabulku registrační značky našla ležet v podstatě před okny Policie ČR, vzala ji a donesla na místo silniční kontroly a že policista registrační značku viděl, ale nestačilo mu to, městský úřad uvedl, že tomuto žalobcově tvrzení neuvěřil a má ho za účelové, ve snaze žalobce vyhnout se odpovědnosti za přestupek, kterého se dopustil. Ze svědecké výpovědi policisty vyplynulo, že žalobce ani nikdo jiný mu na místě silniční kontroly ukázat chybějící tabulku registrační značky nepřinesl. Ke svědecké výpovědi manželky žalobce městský úřad nepřihlédl a má ji za účelovou, ve snaze pomoci žalobci – manželovi.
31. K tvrzení žalobce, že jeho manželka byla na místě silniční kontroly, protože tak byli domluvení, neboť když vyjžděl ze servisu, tak jí volal, že za pár minut se sejdou u domu a že auto na fotografii poblíž motocyklu je jeho, městský úřad uvedl, že tuto skutečnost dále neprověřoval,

neboť policista přítomnost žalobci blízké ženy a dětí na místě silniční kontroly potvrdil a důvody, proč se zde manželka žalobce nacházela, považoval městský úřad ve věci za bezpředmětné.

32. K námitce žalobce, že pokud jede na motorce a má nasazenu bezpečnostní přilbu a není v lidských silách na aktuální ztrátu tabulky registrační značky reagovat, městský úřad uvedl, že k této námitce nepřihlédl, neboť měl za prokázané, že žalobce přidělenou tabulku registrační značky na motocykl neumístil úmyslně.
33. K námitce žalobce, že na policejním motocyklu byla umístěna kamera, která by mohla potvrdit jeho tvrzení, městský úřad uvedl, že dle sdělení Policie ČR nebyl z projednávání přestupku záznam pořízen. Otázka, zda na motocyklu bylo či nebylo ujetu 2 000 km, nebyla ve věci významná.
34. Městský úřad ve výpovědích žalobce a svědků – policisty a manželky žalobce shledal rozpory. Tvrzení žalobce, že tabulku registrační značky ztratil během jízdy, aniž si toho všiml, a že ji našla a na místo silniční kontroly přinesla jeho manželka, přitom ji šla hledat i se svými malými dětmi a že policista tuto tabulku viděl, ale nezajímalo ho to, městský úřad neuvěřil, neboť ze svědecké výpovědi policisty je zřejmé, že uchycení tabulky registrační značky bylo demontováno a že zadní tabulku registrační značky nebylo na něj možné umístit, tak jak stanovil výrobce. Přitom žalobce k tomu na místě silniční kontroly policistovi sdělil, že se mu velikost tabulky registrační značky nelíbila a že si nechává na zakázku vyrobit vlastní. Manželka žalobce vypověděla, že tabulku registrační značky běžela hledat, přitom děti nechala na místě silniční kontroly u manžela. Kde ji měla hledat, kterým směrem se měla vydat a kde ji nakonec měla najít, to nevěděla. Z toho je patrné, že žalobce a jeho manželka se ve svých výpovědích neshodli v tom, kde v době hledání tabulky registrační značky byly jejich malé děti. Navíc manželka žalobce o místu nálezů tabulky registrační značky nevěděla. Podle městského úřadu pokud manželka žalobce skutečně šla tabulku registrační značky hledat, jak uvedl žalobce i ona sama, určitě by si okolnosti této skutečnosti pamatovala, vzhledem k tomu, že se nejednalo o běžnou situaci, do které by se mohla dostat často. Podle městského úřadu zcela určitě by si manželé Z. jako rodiče také pamatovali, kde v tuto dobu byly jejich tři malé děti a kdo o ně pečoval. Z uvedeného je dále zřejmé, že uvedená tvrzení manželů Z. se nezakládají na pravdě a že ani jeden z manželů nemá ve věci hledání tabulky registrační značky paměťovou stopu. Svědkyně vůbec nedokázala popsat, kterým směrem se vydala, kudy šla ani kde tabulku našla a oba manželé se rozcházelí v tom, kde v tuto dobu byly jejich malé děti. Podle městského úřadu, i když netvrdí, že tomu tak skutečně bylo, pokud by svědkyně tabulku registrační značky na místo silniční kontroly skutečně přinesla, jak oba manželé tvrdí, pak by ji mohla přinést i z místa jejich nedalekého bydliště na ulici Sokolská 1092. Městský úřad měl za prokázané, že ji svědkyně ani žalobce zakročujícímu policistovi při silniční kontrole neukázali.
35. Osobu policisty považoval městský úřad za věrohodnou. Městský úřad považoval za zcela a naprosto nepravděpodobné, že by zakročující policista záměrně uváděl nepravdivé údaje a vystavoval se tak vědomě a úplně zbytečně nebezpečí trestního stíhání pro trestný čin křivého obvinění anebo pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele. Městský úřad neměl důvod považovat oznámení přestupku sepsané tímto policistou a jeho svědeckou výpověď za nevěrohodné, poněvadž policista je úřední osoba, ustanovením § 124 odst. 9 zákona o silničním provozu zmocněná k dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích a v rámci tohoto dohledu ustanovením § 36 odst. 4 zákona o podmínkách provozu vozidel zmocněná i ke kontrole technického stavu silničních vozidel v provozu na pozemních komunikacích. Pro městský úřad je tedy osobou dostatečně věrohodnou, neboť přestupek policista zjistil při výkonu svého povolání. Proto lze jeho výpověď považovat za dostatečně věrohodný důkazní prostředek. Městský úřad tedy uvěřil tomu, co policista uvedl v oznámení přestupku a ve své svědecké výpovědi a měl přestupek za prokázaný. Naproti tomu žalobce jakožto obviněný z přestupku na rozdíl od osoby v postavení svědka, není stížen povinností vypovídat pravdivě, ale naopak má v souladu s § 73 odst. 2 zákona o přestupcích právo uvádět

na svoji obhajobu jakékoliv skutečnosti, a proto jeho tvrzení městský úřad neuvěřil. V projednávaném případě městský úřad neuvěřil ani výpovědi manželky žalobce, neboť její výpověď působila zcela nevěrohodně. Žalobce a svědkyně Z. jsou manželé, tedy osoby blízké. Městský úřad měl důvodné podezření, že výpověď svědkyně byla účelová s cílem vyvinít žalobce z odpovědnosti za projednávaný přestupek. Svědkyně coby manželka žalobce měla na věci a jejím výsledku společný zájem na vyvinění.

36. Pokud jde o další technické závady motocyklu (demontáž uchycení tabulky registrační značky a absence osvětlení tabulky registrační značky, absence zpětných zrcátek a směrových světlometů), je ze svědecké výpovědi policisty zřejmé, že městskému úřadu nebyly oznámeny účelově a byl oznámen pouze přestupek závažnější. Městský úřad považoval užití motocyklu s uvedenými závadami za projednané na místě samotném při projednání přestupku.
37. **Odvolací námitky** byly shodné s žalobními. Žalobce k odvolání doložil potvrzením M. s. r. o. ze dne 3. 10. 2017 o tom, že dne 3. 9. 2016 v době mezi 10 až 10.30 h v provozovně v Krhové mimo jiné umísťovali na motocyklu společnosti F. s. r. o. zastoupené žalobcem zadní tabulku registrační značky X jako plovoucí, umístěnou na „pacičkách“ nahore pod světlem.
38. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** dospěl k závěru, že žalobce se přestupku dopustil a že v otázce určení viny městský úřad postupoval správně. Žalovaný citoval § 125 odst. 1 písm. a) bod 1 a § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dále § 32 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku. Žalovaný odkázal na § 4 odst. 2 písm. b) zákona o přestupcích, podle kterého jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Zájem chráněný zákonem je v dané věci bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. K narušení tohoto zájmu nedochází pouze v případě způsobení dopravní nehody nebo při reálné hrozbě jejího vzniku, popř. jiného škodlivého následku. Pojem bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích je v tomto případě chápán širěji a zahrnuje i odstranění anonymity mezi účastníky silničního provozu tím, že zákonodárce zakotvil povinnost provozovat vozidlo s přidělenou registrační značkou umístěnou viditelně a čitelně na vozidle, a to na místě k tomu určeném. Pakliže vozidlo má na sobě jednoznačný identifikátor, odrazuje tato skutečnost jeho řidiče od případného protiprávního jednání, neboť provozovatel vozidla je lehce zjistitelný. Přidělená registrační značka také umožňuje lépe postihovat případné protiprávní jednání provozovatelů vozidel (např. překročení nejvyšší dovolené rychlosti, dokumentovaném měřidlem se záznamovým zařízením) a v neposlední řadě i ztěžuje úspěšnost pachatele při pokusu určité protiprávní jednání zakrýt (např. opuštění místa dopravní nehody, neposkytnutí potřebné první pomoci apod.).
39. Žalovaný upozornil, že jakékoliv ztížení identifikace způsobené absencí registrační značky při účasti vozidla v provozu na pozemních komunikacích je třeba považovat za útok na zájem chráněný zákonem, jímž je právě bezpečnost provozu na pozemních komunikacích v širším slova smyslu. Pod tento zájem je třeba podřadit i umožnění co nejlehčí identifikace účastníka silničního provozu. Zejména zadní tabulka registrační značky pak má svůj nezastupitelný význam v identifikaci ujíždějícího vozidla např. od dopravní nehody.
40. Registrační značka a její správné umístění nabývají na značné důležitosti a každý řidič se musí vyrovnat s tím, že v případě, že z nějakého důvodu nelze umístit registrační značku na vozidlo, a to buď do určeného místa, nebo alespoň tak, aby splňovalo zákonem stanovená kritéria, tak se s takovým vozidlem nemůže účastnit provozu na pozemních komunikacích.
41. K námitce žalobce, že shledal rozpor mezi oznámením přestupku a úředním záznamem, žalovaný uvedl, že skutečnost, že v oznámení přestupku je napsáno, že se žalobce odmítl vyjádřit, neznamená, že by žalobce policistovi při kontrole nic nesdělil, ale že pouze odmítl písemně se vyjádřit do oznámení přestupku a toto odmítl podepsat. Ani výpověď policisty, že mu žalobce při kontrole sdělil, že se mu nelíbila velikost registrační značky, a proto si nechává vyrobiť vlastní

na zakázku, neshledal žalovaný rozpornou s obsahem úředního záznamu zpracovaného policistou, podle kterého mu o chybějící registrační značce měl žalobce říci, že ji má doma, a to především s ohledem na skutečnost, že tato dvě tvrzení se žádným způsobem nevylučují. Pakliže by se žalobci registrační značka nelíbila z důvodu své velikosti, je pravděpodobné, že by si tuto registrační značku, kterou mu vydal k tomu oprávněný správní orgán, uschoval někde doma. Výpověď policisty žalovaný na rozdíl od žalobce neshledal rozpornou, neboť jeho sdělení jsou konzistentní a bez jakýchkoliv zásadních nesrovnalostí nebo rozporů.

42. Tvrzení žalobce, že mu těsně před kontrolou umísťoval registrační značku servis jako plovoucí, na tzv. „pacičkách“ nahoře pod světlem a že tuto skutečnost může doložit platebním dokladem, neshledal žalovaný jako prokázané, neboť z předloženého daňového dokladu ze dne 3. 9. 2016 je seznatelné pouze to, že žalobce zde nakoupil olej pro závodní motocykly. Žádný doklad prokazující provedení servisních prací, tedy namontování tabulky registrační značky žalobce ve správním řízení v prvním stupni nepředložil a žalovaný považoval tvrzení žalobce za nepravdivé. Pokud žalobce, který na místě silniční kontroly nic ke své věci neuvedl (ač je to přirozené a bezprostřední pro osobu, která ví, že se žádného přestupku nedopustila) a teprve s odvoláním doplnil potvrzení servisu o tom, že víc jak před rokem mu skutečně zapomněli „zavaknout“ tabulku registrační značky do nesprávného držáku, žalovaný k takovému potvrzení s ohledem na odstup času (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ve věcech sp. zn. 2 As 52/2011 a sp. zn. 1 As 83/2013) nijak neuvěřil. Uvedená společnost je se žalobcem svázána ekonomickými vztahy (servisování a koupě motocyklu) a vydání takového i nepravdivého „potvrzení“ pro ni neznamena žádné právní důsledky ve vztahu ke správnímu řízení. Naopak tím pouze vyjde vstříc svému zákazníkovi, z něhož má ekonomický prospěch, který si tím zajistí do budoucna. K věrohodnosti takového potvrzení nepřispívá ani fakt, že žalobce a jeho manželka prokazatelně nemluvili pravdu před městským úřadem ohledně vlastního hledání údajně upadnuté značky. Je-li totiž verze o „upadnuté značce v důsledku špatně zavaknutých paciček na nesprávném držáku“ shledána nevěrohodnou již pro podstatné rozpory ve výpovědích svědkyně a žalobce, jakož i pro absenci bezprostředního tvrzení na místě silniční kontroly, pak takovéto potvrzení není sto věrohodnost žalobcem předkládané verze dodat.
43. Nad rámec uvedeného žalovaný zdůraznil, že tabulka zadní registrační značky musí být osvětlena. Tento požadavek výslovně stanoví Úmluva o silničním provozu přijatá dne 8. 11. 1968 ve Vídni (dále jen „Vídeňská úmluva“, č. 83/2013 Sb. m. s.) ve své příloze č. 5, kapitole II bod 25, podle kterého každé motorové vozidlo nebo přípojné vozidlo, které má vzadu registrační číslo, musí být vybaveno takovým osvětlovacím zařízením, aby číslo bylo čitelné v noci za jasného počasí.
44. Hierarchie právních předpisů předpokládaná čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR je i v případě provádění státní technické kontroly vozidel zachována tím, že § 48 odst. 4 a § 91 odst. 5 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku, obsahují zákonné zmocnění k vydání prováděcí vyhlášky. Tou je vyhláška č. 302/2001 Sb., která tato zákonná ustanovení konkretizuje v příloze č. 7 a stanoví podrobný seznam úkonů prováděných v rámci technické kontroly. Ustanovení § 10 odst. 3 této vyhlášky odkazuje na Věstník dopravy, upravující obsah těchto úkonů. Zákonná úprava tak vymezuje práva a povinnosti stanice technické kontroly a prováděcí vyhláška specifikuje jednotlivé úkony v jejím rámci činěné a ve Věstníku dopravy je pak publikovaný přesný obsah (konkrétně Věstník dopravy č. 8 - 9/2012. Věstník dopravy pak specifikuje kontrolní úkon č. 4.7.1.1.1 – „Vozidlo, je-li vyžadováno, není vybaveno předepsaným zařízením pro osvětlení zadní tabulky registrační značky“ – závada typu B. Ústavnost hierarchie mezinárodní smlouva – zákon – vyhláška – věstník potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 2 As 72/2011).
45. Zákon o podmínkách provozu na pozemních komunikacích v § 49 rozlišuje závady zjištěné při technické kontrole vozidla (STK) na A) lehké, které nemají vliv na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, B) vážné, které ovlivňují provozní vlastnosti vozidla a nepříznivě

působí na životní prostředí, ale neohrožují bezprostředně bezpečnost jízdy vozidla nebo provozu na pozemních komunikacích, a C) nebezpečné, které bezprostředně ohrožují bezpečnost jízdy silničního vozidla nebo provozu na pozemních komunikacích. Zjištěná závada typu C znamená okamžité vyloučení vozidla ze silničního provozu.

46. Pokud tedy vozidlo prochází technickou prohlídkou, pak její závěr zní, že vozidlo je buď technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích, technicky způsobilé nad 30 dnů, když v té době je nutné přistavit vozidlo k nové technické kontrole zaměřené na odstranění zjištěných vad nebo technicky nezpůsobilé pro závady nebezpečné.
47. Ustanovení § 50 zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích určuje, že vozidlo je technicky způsobilé tehdy, pokud při technické prohlídce jsou zjištěny závady lehké (typ A) nebo žádné. Pokud jsou zjištěny závady vážné (typ B), je vozidlu omezena technická způsobilost nad 30 dnů, v níž provozovatel musí na STK přistavit vozidlo k tzv. doplňující technické kontrole, při níž se ověří, že předchozí kontrolou vytykané vady byly odstraněny. Zjednodušeně řečeno, s vozidlem lze za těchto okolností vlastní silou odjet ze stanice technické kontroly a jezdit v provozu na pozemních komunikacích ještě 30 dnů.
48. Jinými slovy, pokud by žalobce byl podroben na místě silniční kontroly taktéž kontrole technického stavu vozidla ve smyslu § 6a zákona o silničním provozu a jeho motocykl by byl vybaven oním „alternativním držákem s pacičkami ale bez osvětlení“, byla by mu technická způsobilost vozidla omezena právě na 30 dnů, neboť absence osvětlení zadní tabulky registrační značky je vážnou závadou (typ B), s níž zákon takový právní následek spojuje.
49. Alternativní připevnění tabulky registrační značky na tzv. „pacičkách“ bez nezbytného osvětlení použité na motocyklu žalobce zcela znemožňuje takový motocykl v provozu na pozemních komunikacích užívat a žalobce takový způsob připevnění registrační značky vůbec nesmí dovolit. Pokud tak v rozporu s právními předpisy přesto učinil, pak se nemůže dovolávat absence zavinění za jakékoliv případné důsledky, jako je právě upadnutí registrační značky z neschváleného držáku a následného správního trestu.
50. Zjednodušeně řečeno, pokud žalobce dovolil připevnění tabulky registrační značky právem nedovoleným způsobem, nemůže se zbavit odpovědnosti za její případnou ztrátu a jízdu bez ní. Takový čin je možné bez dalšího hodnotit jako úmyslný, protože pachatel nemůže předpokládat žádnou okolnost, která by mu v porušení zájmu chráněného zákonem mohla zabránit.
51. V případě, že si žalobce opravdu nechal na motocykl namontovat záměrně upevnění registrační značky, u kterého chybí osvětlení, pak rozhodně nelze souhlasit s názorem žalobce, že by se městský úřad nedostatečně během řízení zaměřil na důvod absence registrační značky, jak je uvedeno v namítaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2016, č. j. 6 As 65/2016-31. Na základě spisové dokumentace městský úřad správně vyhodnotil, že k absenci registrační značky došlo úmyslným jednáním žalobce, neboť tento žádným hodnověrným způsobem neprokázal (žalovaný vysvětlil, proč doložení takového potvrzení až v odvolacím řízení za věrohodné nepovažuje), že mu bylo namontováno jiné upevnění registrační značky a že tuto pouze cestou ztratil, což vyplývá i z níže hodnocených výpovědí svědků a z fotodokumentace.
52. Tento závěr však s ohledem na vysvětlení v předchozích odstavcích je již prakticky bez věcného významu, neboť žalobce vůbec neměl dopustit montáž nesprávného držáku na vozidlo, přičemž na místě měl navíc uvést nikoliv to, že mu asi „někdo značku špatně zacvakl“, ale především skutečnost, že značka je příliš velká, a proto ji má doma.
53. Žalovaný nerozporoval tvrzení žalobce, že paměťová stopa může být u jeho manželky při výslechu konaném až po více než šesti měsících ode dne spáchání přestupku žalobcem částečně vymizelá. Nicméně svědkyně si přesně pamatovala, že tabulku registrační značky našla a přinesla ji žalobci, avšak si již vůbec nevzpomněla, v jakém místě registrační značku našla

a ani kterým směrem jí šla hledat. Jde o tak ojedinělý zážitek ve značně vypjaté situaci, že právě tyto detaily si nelze nezapamatovat. Žalovaný nesouhlasil s názorem žalobce, že skutečnost, kdo ve chvíli, kdy svědkyně šla registrační značku hledat, hlídal jejich tři malé děti, když svědkyně vypověděla, že zůstaly se žalobcem a oproti tomu žalobce vypověděl, že svědkyně vyrazila hledat registrační značku i s dětmi, jde o neshodu v naprosto nepodstatné věci. Jde o velmi důležitou okolnost, protože od ní se odvíjí právě další průběh událostí. Pokud by svědkyně šla hledat značku s dětmi, jistě by jí utkvělo v paměti, které z nich (nebo zda ona sama) značku našlo a pomohlo tak vyřešit nepříjemnou situaci. Je-li však ve výpovědi žalobce a jeho manželky takto podstatný rozdíl, pak je zřejmé, že svědkyně vypovídala účelově ve snaze uchránit žalobce od uložení správního trestu. Této skutečnosti nasvědčuje i to, že pprap. M. při výslechu řekl, že mu žádná registrační značka v průběhu kontroly předložena nebyla.

54. Žalovaný zdůraznil, že v případě existence dvou sad důkazů, ukazujících na dvě rozdílné verze příběhu, není nutno jako věrohodnou verzi akceptovat tu pro obviněného příznivější (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 1/2010). Stejně tak není třeba v takové situaci provádět další dokazování, neboť kritériem věrohodnosti důkazů není jejich množství, ale kvalita a jejich schopnost vykreslit skutkový děj v souladu se zásadou omezené materiální pravdy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 139/2012-30 nebo č. j. 8 As 100/2011-70).
55. Policista přestupek žalobce zjistil při výkonu služby. Přípustnost důkazu svědeckou výpovědí zasahujícího policisty a její dostatečnost k prokázání protiprávního jednání judikoval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 1 As 64/2008-42 ze dne 22. 10. 2008, podle kterého je svědectví policisty zcela dostačujícím důkazem k prokázání viny přestupkem, jestliže se jedná o skutečnost, kterou policista mohl svými smysly vnímat, neboť policista představuje nestrannou úřední osobu, která popisované skutečnosti zjistila při výkonu svého povolání, tudíž svědectví má vysokou věrohodnost, kterou nelze přehlížet.
56. V dalším rozsudku ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114, Nejvyšší správní soud konstatoval, že není důvodu pochybovat o pravdivosti tvrzení policisty, neboť na rozdíl od obviněného nemá policista na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by mohla v souvislosti s jeho činností vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem. Naproti tomu výpověď obviněného může obsahovat cokoli, neboť ten není povinen vypovídat pravdivě, ale naopak má v souladu s § 73 odst. 2 zákona o přestupcích právo uvádět na svoji obhajobu jakékoli skutečnosti.
57. Není přitom rozhodující, zda určitou verzi příběhu uvádí pouze obviněný nebo ji podporují i další svědci, neboť i v situaci, kdy by i proti jednomu policistovi stojí svědectví vícero osob, nelze ji bez dalšího hodnotit jako spornou a zpochybněnou. Svědecká výpověď je rovněž důkazem, u něhož více než na kvantitě záleží především na jeho kvalitě vyjádřené hodnověrností a hladkým umístěním do zjišťovaných souvislostí, přičemž tyto souvislosti nejsou jen otázkou konkrétních údajů o místě, ale též logických návazností, zda určité jednání je s přihlédnutím k tomu, co je běžně společensky zažité, přirozené či nikoliv (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 126/2011, podle kterého tvrdí-li obviněný určité skutečnosti, které jsou podle obecných zkušenostních pravidel krajně nepravděpodobné, nenabízí k nim žádný rozumný důkaz a ani správní orgán takový důkaz není s to opatřit, lze dospět na základě toho, jak se věci obvykle dějí, k závěru o nevěrohodnosti takových tvrzení).
58. Výpověď policisty tak vyznívá věrohodněji, nikoliv jen proto, že tento je policistou, ale především pro její vzájemnou korespondenci s prvotní dokumentací. Nebyl zjištěn ani žádný jiný motiv než prostý výkon služby, proč by policista obviněného stíhal a následně mu oznámil podezření ze spáchání přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 52/2011-47). Na rozdíl od policisty měl ale obviněný motiv, proč věc prezentovat způsobem, jakým tak činil

ve správním řízení. Obviněnému hrozí, že bude shledán vinným přestupkem a bude mu uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Obsah výpovědi svědkyně tak byl motivován jednoznačně pomocí svému manželovi. Je totiž zcela přirozené, že osoba, které postih za přestupek hrozí, není ve věci nestranná a bude tedy tvrdit pouze takové skutečnosti, které jí jsou ku prospěchu. To stejné potom platí i pro osoby, které jsou k osobě podezřelé ze spáchání přestupku blízké či jsou k ní v jistém postavení závislosti.

59. Obsah svědecké výpovědi manželky žalobce zřetelně akcentuje její blízký vztah k žalobci. Je třeba zdůraznit, že zatímco svědkyni hrozí toliko pokuta v částce 10 000 Kč, policista je při nepravdivé výpovědi staven intenzivnímu riziku ztráty zaměstnání, trestnímu stíhání nebo minimálně vyšetřování vedenému Generální inspekcí bezpečnostních sborů. V tomto směru tak jednoznačně žalovaný usoudil, že motivace k pravdivému svědectví zasahujícího policisty je nepoměrně vyšší než u svědkyně, která si možná ani důsledky svého zjevně nepravdivého svědectví neuvědomuje. Fakt, že výpověď zasahujícího policisty neodpovídá tvrzení svědkyně za dané situace tak může být způsoben jedině úmyslným uvedením nepravdivých údajů z její strany. Je tedy nutné, aby městský úřad následně se svědkyní řešil obvinění pro přestupek podle § 21 odst. 1 písm. g) zákona o přestupcích účinného do 30. 6. 2017.
60. Městský úřad byl při zjišťování skutkového stavu vázán zásadou tzv. omezené materiální pravdy podle § 3 správního řádu, podle kterého platí, že nevyplyvá-li ze zákona (tedy ze správního řádu nebo z jiného zákona) něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v tom rozsahu, který je nezbytný k tomu, aby byl úkon správního orgánu úkonem v souladu s požadavky obsaženými v ustanovení § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zákazu zneužití pravomoci a správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu, zásadou nestranného přístupu a zásadou legitimního očekávání. Ani takto formulovaná zásada materiální pravdy nezabavuje správní orgán povinnosti opatřovat z úřední povinnosti podklady pro rozhodnutí, zjišťovat všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, a zjistit i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Na druhou stranu je třeba vnímat, že zásada omezené materiální pravdy tak, jak je definována v § 3 správního řádu, je korigována i zásadou procesní ekonomie. Řízení by mělo být vedeno co nejúčelněji, nejrychleji, nejjednodušeji a nejlevněji, tedy efektivně. Správní orgán tak není povinen provádět nadbytečné důkazy, a to ať již na návrh účastníka řízení či z vlastní úřední povinnosti.
61. Žalovaný proto uzavřel, že městský úřad zjistil stav věci v souladu s citovanými ustanoveními a provedl důkazy v souladu s § 52 správního řádu. Přestupkový spis obsahuje všechny nezbytné a potřebné dokumenty, ze kterých je zřejmý průběh dané události a její následky. Skutečnosti týkající se jednání žalobce jsou dostatečně zdokumentovány. Zavinění na projednávaném přestupku bylo jasně prokázáno a skutková zjištění jsou taková, že není pochybností o průběhu protiprávního jednání. Podklady v přestupkovém spise neobsahovaly žádné pro věc rozhodné rozpory, takže z nich mohl městský úřad vycházet. Podle žalovaného městský úřad hodnotil podklady a důkazy podle své úvahy v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu a přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedl žalobce a jednotliví svědci a s veškerými okolnostmi a podstatnými skutečnostmi ohledně přestupku žalobce se ve svém rozhodnutí dostatečně vypořádal. Žalovaný se plně ztotožnil se závěry, které městský úřad v předmětné věci učinil, a to i ohledně právní kvalifikace přestupku.
62. **Při jednání soudu** žalobce namítl, že stanice technické kontroly by chybějící registrační značku nevyhodnotila tak, že jde o okamžitou absolutní nezpůsobilost vozidla na pozemních komunikacích. K doložení neexistence ekonomické závislosti na servisu žalobce předložil fakturu A. S. s. r. o. ze dne 19. 8. 2016 o koupi motocyklu.

63. Žalovaný při jednání soudu uvedl, že bylo prokázáno, že na motocyklu registrační značka v době silniční kontroly nebyla. Prostřednictvím svědecké výpovědi policisty bylo také prokázáno, že za ním nikdo v době zjištění přestupku nepřišel. Teprve tři měsíce po spáchání přestupku přišel žalobce s verzí, že měl registrační značku na motocyklu „nacvaknutou“ alternativním způsobem. Žalobce doposud nijak přesvědčivě nevysvětlil, proč ztrátu registrační značky spojenou s alternativním „nacvaknutím“ nezmínil již při silniční kontrole policistovi. Pokud by tak žalobce učinil, mohl do vyhledávání registrační značky zapojit i samotného policistu, který by musel tento skutkový stav řádně osvětlit a pokusit se případně registrační značku najít. Zásadní je skutečnost, že žalobce na místě silniční kontroly mlčel a odmítl vypovídat. Manželka žalobce nebyla vůbec schopna určit místo, kde registrační značku našla. Dále tvrdila, že v době hledání registrační značky manžel hlídal děti a ona šla značku hledat sama, zatímco žalobce vypověděl, že značku hledala i s dětmi. Proto jsou podle žalovaného ve výpovědi žalobce a jeho manželky zjevné rozpory.
64. V konečném návrhu žalobce namítl, že se nepodařilo prokázat subjektivní stránku přestupku, tedy zavinění žalobce na ztrátě registrační značky během jízdy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2016, č. j. 6 As 65/2016-31). Nebyla prokázána ani materiální stránka přestupku, protože alternativní připevnění registrační značky by omezovalo způsobilost provozu vozidla na pozemních komunikacích pouze na 30 dnů.
65. Soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
66. Námitku nepřezkoumatelnosti neshledal soud důvodnou. Správní orgány I. a II. stupně a potažmo rozhodnutí obou těchto orgánů coby jeden přezkoumávaný celek, se vypořádaly se všemi vznesenými námitkami a velmi podrobně odůvodnily svá rozhodnutí. K otázce nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí z hlediska nesrozumitelnosti či nedostatku důvodů rozhodnutí se vyjádřil Nejvyšší správní soud, např. ve svém rozsudku ze dne 4. 12. 2003, sp. zn. 2 Ads 58/2003 (všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), takto: „*Za nesrozumitelné lze obecně považovat takové soudní rozhodnutí, jehož výrok je vnitřně rozporný, kdy nelze zjistit, zda soud žalobu zamítl nebo o ní odmítl rozhodnout, případy, kdy nelze seznat co je výrok a co odůvodnění, dále rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem, rozhodnutí s nevhodnou formulací výroku, která má za následek, že rozhodnutí nikoho nezavazuje apod. Nedostatkem důvodů pak nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění soudního rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí soudu zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.*“ O žádnou z těchto situací se však v souzené věci nejednalo.
67. Úvodem soud předesílá, že se zcela ztotožňuje se skutkovými a právními závěry správních orgánů obou stupňů, s výjimkou závěru o koupi motocyklu u M. s. r. o. (vyvrácenou dokazováním při jednání v soudním řízení správním dokladem o koupi u jiného prodejce), což je podrobnost, která nemá ve vztahu k věci na uvedené závěry žádný vliv. Soud se ztotožnil i s argumentací žalovaného ve vyjádření k žalobě.
68. Námitky nenaplnění subjektivní stránky přestupku a nezákonného hodnocení důkazů soud shledal neopodstatněné.
69. Podle § 4 odst. 2 zákona o přestupcích (ve znění účinném ke dni spáchání přestupku, srov. § 7 téhož zákona) přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem nebo b) věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn.
70. Podle § 4 odst. 2 zákona o přestupcích jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých osobních poměrů povinen.

71. Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu **řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.** Tímto předpisem je zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění účinném ke dni spáchání přestupku.
72. Podle § 38 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb. prováděcí právní předpis stanoví způsob umístění tabulky s registrační značkou na vozidlo.
73. Tímto prováděcím předpisem je vyhláška č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel, ve znění vyhlášky č. 399/2015 Sb. Podle jejího § 32 odst. 1 **tabulka s registrační značkou se umístí tak, aby byla na místě určeném konstrukčním řešením silničního vozidla a při běžném provozu na pozemních komunikacích nedošlo k její ztrátě.**
74. Tuto povinnost měl žalobce jakožto řidič povinen znát. Žalobce disponoval řidičským oprávněním. Předmětný motocykl byl zaevidován a byla mu přidělena registrační značka. O tom mezi účastníky řízení nebylo sporu.
75. Nadto podle výpovědi policisty jakožto svědka mu sám žalobce sdělil, že se mu velikost registrační značky nelíbí a dělá si svou vlastní na zakázku. Tuto verzi svědkyně Zdráhalová (manželka žalobce) nebyla schopna důvěryhodným způsobem přesvědčivě vyvrátit, stejně jako žalobce. Ani jeden z nich nebyl schopen popsat průběh jiné verze události.
76. Chybějící registrační značku osvědčily fotografie motocyklu bez značky na č. l. 3 a 4 správního spisu a svědectví policisty, které byly v souladu s oznámením přestupku a úředním záznamem Policie ČR.
77. K vyvinění nevyšly v celém správním řízení ani soudním řízení správním žádné důvody, nebyly zde žádné důvodné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu ve smyslu § 3 správního řádu ani okolnosti vylučující odpovědnost. Soud shodně se správními orgány uvěřil vyjádření žalobce zaznamenané v úředním záznamu ze dne 20. 10. 2016. Podle tohoto záznamu žalobce policistovi sdělil, že registrační značku má doma a zadní část motocyklu byla upravena tak, že znemožňovala řádné uchycení držáku pro řádné uchycení registrační značky.
78. Policista neměl důvod uvádět do záznamu nepravdivé údaje. Žádné pochybnosti o obsahu záznamu ani o důvěryhodnosti policisty nebyly zjištěny.
79. K věrohodnosti vyjádření policistů soud odkazuje na to, že Nejvyšší správní soud zcela setrvale k tomu judikuje, že zásadně se výpovědi policistů považují za věrohodné, pokud neexistuje konkrétní důvod k opačnému posouzení - srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. 8 As 100/2011-70, podle kterého *pokud policisté mohou zjistit spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (§ 22 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011) již na základě prostého kontrolního zjištění (např. nedostatky povinné výbavy), příp. přestupek obvykle nelze prokázat jinak (např. nedání znamení o změně směru jízdy odbočujícím automobilem), svědecké výpovědi policistů zpravidla postačí k prokázání těchto přestupků. Uvedené by neplatilo zejména v případech, že by v průběhu správního řízení vyšla najevo skutečnost, která by založila důvod pochybovat o jejich nestrannosti;* v jiných případech Nejvyšší správní soud upozornil, že ne každý nestandardní postup či poklesek vůči profesionálním standardům výkonu policejního povolání zakládá pochybnosti o nepodjatosti policisty – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2013, č. j. 9 As 139/2012-30. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013-27, správní orgán rozhodně nevystačí s tím, že by bez bližšího zkoumání jednu či druhou „stranu“ označil za nevěrohodnou již z povahy věci. Dále srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2006, č. j. 6 As 47/2005-84, ze dne 22. 10. 2008, č. j. 1 As 64/2008-42, a ze dne 21. 9. 2011, č. j. 2 As 52/2011-47, stejně jako výše

citovaný rozsudek č. j. 4 As 19/2007-114). Uvedené právní názory je vždy třeba aplikovat na konkrétně zjištěný skutkový stav v každé jednotlivé rozhodované věci. V souzené věci se soud ztotožňuje s hodnocením výpovědi a osoby policisty tak, jak ji provedly správní orgány, neboť v kontextu zjištěného skutkového stavu nebylo ani možné dospět k jinému závěru.

80. Pokud by si žalobce nebyl vůbec vědom povinnosti mít na motocyklu umístěnou přidělenou registrační značku, nebyl by schopen mít řidičské oprávnění (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2018, č. j. 10 As 238/2017-54, ve kterém tento soud také konstatoval, že kdyby „*si stěžovatel nebyl vědom v uvedené situaci překročení rychlosti, patrně by nesplňoval ani kritéria pro obdržení řidičského oprávnění*“).
81. Nutno dodat, že žalobce bezprostředně poté, co jej zastavil zasahující policista, neuvedl, že registrační značka mu upadla a ani takové tvrzení neuvedl do ručně psaného oznámení přestupku na místě. Takové námitky začal uplatňovat až následně, což vyvolává pochybnosti o jejich neúčelovosti (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60, ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, či usnesení rozšířeného senátu téhož soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71).
82. Pochybnosti vyvolává dle soudu i tvrzení žalobce, že manželka šla hledat a našla registrační značku upadnutou na cestě se dvěma osmiměsíčními a jedním dvouletým dítětem. Takové tvrzení neodpovídá ani výpovědi svědkyně, ani výpovědi policisty a je stěží představitelné, jak nese v rukou svědkyně dvě až tři malé děti a ještě sbírá upadnutou značku.
83. Lichá je námitka absence materiální stránky přestupku.
84. Podle § 2 odst. 1 zákona o přestupcích je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně.
85. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře navíc setrvale zastává názor, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech i materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (viz např. rozsudek ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, či ze dne 27. 9. 2012, č. j. 1 As 118/2012-23).
86. Obdobně platí, že úvaha o tom, zda jde o čin, který není trestným činem pro nedostatek škodlivosti pro společnost, se zásadně uplatní v případech, ve kterých posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty (srov. usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27. 9. 2017, sp. zn. 11 Tdo 344/2017, www.nsoud.cz).
87. Uvedená pravidla jsou použitelná i v souzené věci. Soud se zcela ztotožnil s úvahami správních orgánů k materiální stránce posuzovaného přestupku, na které odkazuje. Jednání žalobce tak, jak bylo popsáno výše, nelze rozhodně považovat za čin s nedostatkem škodlivosti pro společnost. Není přitom rozhodné, jak dlouhou dobu registrační značka na motocyklu chyběla.
88. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správně skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128, krajský soud nemusí hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, které již přesvědčivě vyslovily správní orgány).
89. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané

věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 11. června 2019

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně